

Dkt. Matthew S. Harmon, Wafilipi: Furahini katika Injili ya Yesu Kristo, Kipindi cha 6: Furaha Iliyotokana na Maisha ya Pamoja, Imetolewa na Injili - Wafilipi 2:1-4

BiblicaleLearning.org na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Matthew S. Harmon katika mfululizo wake kuhusu Wafilipi, Furahini katika Injili ya Yesu Kristo. Huu ni kipindi cha 6, Furaha Iliyotokana na Maisha ya Pamoja, Imetokana na Injili. Wafilipi 2:1-4.

Karibu katika kipindi cha sita cha somo letu katika Wafilipi. Kipindi hiki kinaitwa Furaha Yenye Mizizi Katika Maisha Yanayoshirikiwa, kilichotayarishwa na Injili. Tutaangalia Wafilipi sura ya pili, mstari wa kwanza hadi wa nne.

Kabla hatujafanya hivyo, ni vizuri kila mara kujikumbusha mahali tulipokuwa katika kitabu, na kwa hivyo katika kikao chetu kilichopita tuliangalia Wafilipi 1, mistari ya 27 hadi 30, ambayo ilikuwa mwanzo wa mwili wa herufi, na sehemu hiyo, Wafilipi 1, 27 hadi 30, ililenga kuishi kama raia wa ufalme wa Mungu kwa njia inayostahili injili. Tulizungumzia jinsi uraia wetu ulivyo mbinguni kama sehemu ya ufalme wa Mungu, na kwamba hiyo huamua utambulisho wetu, maadili yetu, na kwamba injili hufanya kazi kama katiba ambayo tunatathmini maisha yetu, na umuhimu wa kusimama imara katika imani, na katika roho moja, mbele ya upinzani, na ukweli kwamba mateso na imani vyote ni zawadi ambazo Mungu anatupa. Kwa hivyo hiyo inaweka msingi wa Wafilipi sura ya pili, mstari wa kwanza hadi wa nne.

Kwa hivyo tuendeleo kusoma hilo. Wafilipi sura ya pili, kuanzia mstari wa kwanza. Kwa hivyo ikiwa kuna faraja yoyote katika Kristo, faraja yoyote kutoka kwa upendo, ushirika wowote katika roho, huruma yoyote na huruma, kamilisha furaha yangu kwa kuwa na nia moja, upendo mmoja, kuwa na umoja kamili na nia moja.

Msifanye neno lolote kwa tamaa ya ubinafsi au kwa majivuno, bali kwa unyenyekevu msiwahesabu wengine kuwa wakuu kuliko ninyi. Kila mmoja wenu asiangalie mambo yake mwenyewe tu, bali pia mambo ya wengine. Kwa hivyo tuanze na muhtasari mdogo wa muundo wa kifungu hiki.

Katika mstari wa kwanza hadi wa nne, ingawa tafsiri zetu za Kiingereza haziakisi hili, kwa kuwa sentensi za Kigiriki na sentensi za Kiingereza hufanya kazi tofauti, katika mstari wa kwanza hadi wa nne, hiyo yote ni sentensi moja ndefu katika Kigiriki. Na kwa hivyo tafsiri zetu za Kiingereza hugawanya hilo katika sentensi ndogo, lakini mistari hiyo minne yote ni sentensi moja ndefu. Na kwa kweli ni aina maalum ya sentensi.

Ni kauli yenye masharti. Ni kauli ya kama-basi kwa Kigiriki. Na hiyo inaweka msingi wa kuelewa muundo wa kinachoendelea katika kifungu fulani .

Sasa, kwa Kiingereza huwa tunafikiria tu kauli za ikiwa -basi au zenye masharti kama aina moja ya kategoria kubwa kubwa, lakini kwa Kigiriki kulikuwa na aina tofauti za kauli zenye masharti kulingana na kile ulichotaka kuwasilisha. Na kwa hivyo hii ndiyo iliyotajwa kama kauli yenye masharti ya daraja la kwanza. Na kama unakumbuka hilo au la si muhimu sana , lakini muhimu ni kwamba mwandishi anapotumia kauli yenye masharti ya daraja la kwanza, sehemu ya ikiwa inachukuliwa kuwa kweli kwa ajili ya hoja.

Ili mwandishi anapoisema kwa njia anavyoisema, akitumia sarufi ya kauli ya masharti ya daraja la kwanza, ingawa ni vizuri kabisa kuitafsiri kana kwamba, wazo ni kama, na tunajua kwamba kuna ukweli huu unaozungumziwa. Kwa hivyo Paulo anaposema kama kuna kutia moyo katika Kristo, haoni shaka; haoni kama hiyo ni kweli . Kwa kweli, anasema kama tuna kutia moyo katika Kristo na tunajua kwamba tunayo, basi hiki ndicho kinachofuata.

Kwa hivyo hiyo ndiyo nguvu ya kauli hii ya ikiwa-basi hapa, kwamba inadhaniwa kuwa kweli kwa ajili ya hoja. Mstari wa 1, basi, katika ujenzi huu wa ikiwa-basi, ni kauli ya ikiwa, na ataorodhesha faida nne za injili tunazopata, na kauli ya basi inapatikana katika mistari ya 2 hadi 4. Atatoa amri kuu katika kifungu, ambacho, kama utakavyoona, ni furaha kamili ya akili, na kisha ikifuatiwa na mfululizo wa vifungu vinavyoelezea jinsi tunavyopaswa kufanya hivyo. Kwa hivyo huo ndio muundo wa msingi wa Wafilipi 2:1-4. Kabla hatujazama katika mahususi, hata hivyo, ya mistari hiyo, nadhani ni muhimu kwetu kurudi nyuma na kutambua kwamba kuna uhusiano mgumu kati ya 1 hadi 4 na 5 hadi 11, na tunazichukulia tofauti kwa ajili ya urahisi, ili tuweze kutumia muda mwingi zaidi katika kila moja ya vifungu hivyo.

Lakini tunapofanya hivyo, tunahitaji kuzingatia yote mawili tunapoendelea kuyafanyia kazi. Kwa hivyo unapoangalia uhusiano na sura ya 2 mstari wa 5 hadi 11, unatusaidia kupanda juu kuelekea anayeitwa Mkristo katika mstari wa 5 hadi 11, na kwa kweli mambo yaliyoelezwa katika mstari wa 1 hadi 4 ni matendo yanayoonekana ambayo yanaonyesha mawazo ya Kristo ambayo Paulo atataja katika mstari wa 5, na kisha kuyafafanua katika mstari wa 6 hadi 11. Na tena, tunayafanya kando ili tuweze kutumia muda mwingi zaidi katika kila kifungu.

Kama ungehubiri au kufundisha kuhusu kifungu hiki, nadhani itakuwa vizuri kabisa kuhubiri mafungu haya mawili pamoja kama sehemu moja inayolingana. Ubaya ungekuwa kwamba ni vigumu sana kuzungumzia mambo mengi kwa sababu kuna utajiri mwingi katika mistari hii ambao nadhani wengi watataka kukaa kwa muda mrefu zaidi kuhusu kile tunachokipata hapa. Kwa hivyo msingi huo umeimarika, hebu sasa tuzame katika Wafilipi 2 mstari wa 1 hadi 4, na kile tutakachokiona hapa ni furaha iliyojikita katika maisha ya pamoja ambayo yanatokana na injili.

Na kama nilivyosema, mstari wa 1 unaelezea faida nne za injili, mambo manne halisi tunayopitia kwa sababu ya yale ambayo Mungu ametutendea kupitia injili. La kwanza ni msemu, kutia moyo katika Kristo. Na tunapofikiria wazo la kutia moyo, maana yake ni jambo la kutia moyo.

Kwa hivyo ni aina ya kumtia mtu nguvu kwa maneno, na angalia kwamba sio kutia moyo kwa ujumla tu, ambayo ni nzuri, sawa, lakini Paulo anazungumzia kutia moyo katika Kristo. Kwa maneno mengine, chanzo cha kutia moyo huko ni ukweli kwamba tuko ndani ya Kristo, na tunatafakari uhalisia wa yote yaliyo kweli kwetu kwa sababu tuko ndani ya Kristo, na hilo

linapaswa kutuletea kutia moyo. Na bila shaka pia hakuna tu upande wa ndani wa hilo, lakini kuna upande wa nje na wa nje wa kuwa kutia moyo kwa wengine na kuwakumbusha faida zinazotokana na kuwa ndani ya Kristo.

Kwa hivyo hiyo ndiyo faida ya kwanza ambayo Paulo anataja hapa katika mstari wa 1. Ya pili ni faraja kutoka kwa upendo. Na njia nyingine ya kufikiria hili ni faraja au faraja inayotokana na upendo wa Mungu kwetu. Na wazo hapa ni kwamba tuna faraja na faraja ya mwisho inayotokana na upendo wa Mungu kwetu, na hiyo ni faida ya injili tunayoipata kama ukweli.

Tatu, ushiriki katika Roho. Na tumetaja hapo awali kwamba moja ya mawazo muhimu hapa katika Wagalatia ni wazo hili la ushirika au ushiriki, na hili hapa wazo hilo hilo tena. Tuliona tena katika sura ya 1 mstari wa 5 ambapo Paulo alizungumzia jinsi Wafilipi walivyopata uzoefu wa ushiriki pamoja naye katika faida za injili.

Kwa hivyo ukiangalia sura ya 1 mstari wa 5, anasema, kwa sababu ya ushirikiano wako au ushirika wako katika injili tangu siku ya kwanza hadi sasa. Na kwa hivyo hapa katika sura ya 2 mstari wa 1, ushiriki huo, ushirika huo una uzoefu katika Roho. Kwamba Roho ndiye anayetuunganisha pamoja ili kushiriki katika yale ambayo Mungu ametutendea.

Na hiyo ni sehemu ya msingi wetu wa pamoja. Kwamba ingawa katika mwili wa Kristo tunawazunguka watu kutoka asili tofauti za kikabila, au asili tofauti za kijamii na kiuchumi, au umri tofauti, uzoefu tofauti, kinachotuunganisha hatimaye ni kile ambacho Mungu ametufanyia kupitia Kristo, akitutumia kwa Roho wake, na Roho ndiye anayetuunganisha pamoja ili kushiriki katika faida za injili. Na mwishowe, anataja upendo na huruma.

Nadhani tunaweza kufikiria haya kwa kuzingatia misukumo ya kina ya upendo kwa Mungu na wengine, inayoonyeshwa kwa kujali sana wengine. Utakumbuka kwamba katika sura ya 1, Paulo alizungumzia ukweli kwamba anawatamani Wafilipi kwa upendo wa Kristo, na hilo limeunganishwa hapa na matendo yanayoonekana ambayo yanaonyesha upendo huo na kujaliana. Sasa, moja ya mambo ambayo huenda umeyakosa tulipopitia haya ni kwamba vipengele vitatu vya kwanza kati ya hivyo vina muundo wa Utatu.

Kwa hivyo unataja faraja katika Kristo, una faraja kutokana na upendo, na una ushiriki katika Roho. Na kwa hivyo nadhani unaweza kutumia aina ya mfumo wa Utatu kwa ukweli huo. Kwa hivyo hizo ndizo faida nne za injili ambazo Paulo anaziweka, na anasema hizi ni ukweli wa kweli ambao tunajua tunao, na kwa kuzingatia ukweli huo, kwa kuzingatia faida hizi nne za injili, Paulo anapewa amri, akisema, tazama, kwa kuwa hii ni kweli, hii inapaswa kuwa njia unayopaswa kujibu.

Na jibu hilo linapatikana katika mstari wa 2, na anaanza na amri, kamilisha furaha yangu. Na hiyo ni njia ya makusudi kabisa ya kusema hivyo kwa sababu anasisitiza kwamba tayari ana furaha. Furaha hii si kitu kipya.

Hasemi, Sina furaha, kwa hivyo tafadhali niletee furaha. Anasema, kamilisha furaha yangu. Ijaze kikamilifu.

Tayari ipo, lakini mnaweza kufanya mambo fulani ili kujaza kipimo cha furaha yangu. Na kwa hivyo furaha hii anayozungumzia imejikita katika ushiriki huu wa pamoja katika injili na Wafilipi. Na nadhani kwamba mambo mengine ya kulinganisha yanaweza kupatikana katika

injili ya Yohana, Yesu anapotembea na wanafunzi wake katika siku na saa kabla ya kifo chake na ufufuo, jinsi anavyorudia mara kwa mara kwenye mada hii ya kwamba anataka wanafunzi washiriki furaha yake, furaha ambayo ameipata milele na Baba.

Na kwa hivyo wazo hili la kukamilisha furaha ya Paulo linapaswa kuwa ukumbusho kwetu kwamba tumeamriwa kufuata furaha. Na nadhani katika baadhi ya mazingira, baadhi ya watu hutoka katika mazingira ambapo wameanzishwa kwenye toleo la Ukristo ambapo yote ni kuhusu kuwa wakali na wenye nidhamu na karibu kuwa wabaya. Na picha hii ya maisha ya Kikristo ni ngumu na ngumu sana, na hivyo ndivyo tunavyopaswa kutarajia.

Na hakika kuna mambo ya kweli katika hilo. Na bado Mungu anataka tufuatilie furaha. Na kwa kweli, ningesema kwa kawaida tunafuatilie furaha.

Tumeunganishwa kutafuta furaha. Hatuhitaji kujiambia tufanye hivyo. Nadhani hiyo ni sehemu ya jinsi Mungu alivyotuunganisha.

Suala letu ni kwamba tunaitafuta katika sehemu zisizofaa. Na hivyo Paulo anasema, kamilisheni furaha yangu, na anaiunganisha na wazo hili la kuwa na nia moja. Kwa hivyo unaona hapo katika sura ya 2, mstari wa 2, anaposema, kamilisheni furaha yangu kwa kuwa na nia moja.

Sasa sidhani kama Paulo anasema kila mtu kanisani anapaswa kufikiria sawa kabisa kuhusu kila undani wa maisha. Hasemi hivyo. Lakini nadhani anasema kwamba tunashiriki mtazamo mpana sawa kuhusu maisha, maadili, vipaumbele vyetu, na imani zetu za pamoja.

Na katika kipindi chetu cha kwanza katika kozi hii, tulizungumzia jinsi wazo hili la akili au mawazo lilivyokuwa mada muhimu inayoendelea kote Wafilipi. Na hapa tunaliona tena. Wazo hili ni zaidi ya mtazamo wa ulimwengu wa kiakili ambao hutoa majibu fulani kwa maswali ya kiakili.

Wazo hilo ni mfumo wa pamoja wa maisha unaojumuisha maadili, imani na desturi. Na hilo ndilo Paulo anawataka Wafilipi wapate uzoefu. Sasa kwa kuzingatia hilo, atatoa njia kadhaa.

Kwa maneno mengine, tunafanyaje hivi? Tunawezaje kufuatilia ukamilisho wa furaha? Na tuna njia kadhaa. Tunaweza kuorodhesha angalau tano hapa katika kifungu hiki. Paulo anatoa orodha ya haraka ya hizo.

La kwanza, kuwa na upendo uleule. Kwa hivyo tayari amezungumzia ukweli kwamba tunapata faraja kutokana na upendo katika mstari wa 1. Na sasa anasema kwa kupitia upendo uleule pamoja, kwamba upendo kwa Mungu, kwamba upendo kwa wengine, hiyo ni njia ya kuongeza furaha ya mtu. Kwa hivyo hiyo si ajabu kwamba inaanza na wazo hilo la msingi.

Pili, kuwa katika upatano kamili. Sasa lugha hii hapa, tena, tunajitahidi katika Kiingereza kujaribu kukamata baadhi ya ukweli wa kile Paulo anachosema hapa katika maandishi ya Kigiriki. Lakini bila kujali, wazo hapa, nadhani, ni kushiriki maisha ya pamoja.

Nadhani hiyo ndiyo maana halisi ya kile Paulo anachofikiria hapa. Kwamba kushiriki maisha ya pamoja pamoja ni njia ya kuongeza na kuongeza furaha yetu. Tatu, kuwa na nia moja.

Sasa unaweza kusikia hilo na kwenda, subiri kidogo, je, hakusema kitu kile kile, kama, unajua, vifungu vinne vilivyopita? Na ni sawa, lakini si sawa kabisa. Maneno yake hapa yanaweza kutafsiriwa kama kufikiria kitu kimoja. Na ninachofikiri Paulo anachokizungumzia hapa ni kuzingatia injili kwa nia moja na matokeo yake.

Na hapa ndipo nadhani ina manufaa kwetu kutafakari hili, kwa sababu hatimaye ni rahisi kwetu kukengeushwa na mambo yasiyo ya lazima. Na kwa hivyo nadhani Paulo anasema kwamba kufikiria jambo moja, kuwa na lengo hili la pekee kwenye injili na matokeo yake, ni njia ya kutuleta pamoja kama waumini na kuongeza furaha yetu. Nne, kutofanya chochote kutokana na tamaa ya ubinafsi au majivuno.

Kwa sababu ya anguko, tumeelekea kutafuta nambari moja, na kwa mtazamo wetu, nambari moja ni sisi, sivyo? Na kwa hivyo anasema sehemu ya njia ambayo unaongeza furaha yako ni kwa kutofanya chochote kutokana na tamaa ya ubinafsi. Na moja ya njia hii inajitokeza ni kutathmini kila kitu kwa kuzingatia jinsi hii inaninufaisha? Ninawezaje kupata faida zaidi kutoka kwa hali hii? Ninawezaje kuongeza au kudhibiti hata hali hii ili iendeleze heshima yangu, sifa yangu, vipaumbele vyangu? Na kwa hivyo wazo lililopo ni, Paulo anasema, kutofanya hivyo. Sehemu ya kukamilisha furaha ya mtu ni kutomezwa na tamaa ya ubinafsi au majivuno.

Na mwishowe, kuangalia maslahi ya wengine. Kwa hivyo Paulo anadhani tutaangalia maslahi yetu wenyewe. Hilo kimsingi ni jambo la kawaida kwetu.

Lakini anachosema ni kwamba tunapaswa kuangalia maslahi ya wengine na kufanya aina ya kujikana nafsi inayotafuta kilicho bora kwa wengine katika muktadha huu, si lazima kilicho bora kwangu. Na hivyo hizo ndizo aina tano za njia au njia ambazo Paulo anatuita kukamilisha furaha yake. Nataka kurudi nyuma na kuchimba zaidi kidogo katika wazo hili la unyenyekevu badala ya tamaa ya ubinafsi.

Kwa hivyo tena, ukiangalia mstari wa nne, samahani, mstari wa tatu, anasema, msifanye chochote kwa tamaa ya ubinafsi au majivuno, bali kwa unyenyekevu wahesabuni wengine kuwa bora kuliko ninyi. Na hapa ndipo King James inapoonyesha maana ya neno hili. Neno la Kigiriki linalotafsiriwa hapa kama majivuno ya ubinafsi au tamaa ya ubinafsi, King James analiandika kama ubatili.

Na kwa kweli ni mchanganyiko wa maneno mawili kwa Kigiriki. Ni mchanganyiko wa neno tupu na neno utukufu. Na kwa hivyo ni mchanganyiko huu wa kushangaza wa utukufu, lakini ni tupu.

Haitegemei chochote. Sio kweli kabisa. Na kwa hivyo wazo hili la kujisifu au tamaa ya ubinafsi linatuelekeza kwenye utupu wa kutafuta utukufu wetu wenyewe tofauti na utukufu wa kweli ambao ni wa Mungu na wa mwanawe Yesu Kristo.

Wazo hili la kuwahesabu wengine kuwa muhimu kuliko sisi wenyewe linaanza na akili, na hujitokeza; hutoa matendo fulani. Lazima lianzia hapo, na linahitaji uamuzi wa makusudi wa nia ya kuwahesabu wengine kuwa muhimu kuliko sisi wenyewe. Nami nataka kusema neno moja kuhusu unyenyekevu hapa, kwa sababu tunaishi katika muktadha ambapo kwa kawaida hilo limeathiriwa na Biblia, na mila ya Kiyahudi na Kikristo, na tumezoea tu kufikiria

unyenyekavu, vizuri, bila shaka, hilo ni fadhila, hilo ni jambo ambalo linapaswa kupongezwa kwa kiwango fulani.

Lakini cha kushangaza ni kwamba unyenyekavu haukuzingatiwa kama sifa nzuri katika ulimwengu wa Kigiriki na Kirumi. Badala yake, ulichukuliwa kama udhaifu. Na jambo ambalo ulitaka kuepuka ni kuonyesha udhaifu.

Na hivyo badala yake, mlitaka kutafuta heshima yenu na utukufu wenu wenyewe. Mliifuatilia, na mliepuka mwonekano wowote wa udhaifu. Na hivyo, sehemu ya kile kilichokuwa tofauti kuhusu Wayahudi na Wakristo wa mapema ni kwamba walizungumzia kuhusu unyenyekavu na hawakuuona kama kitu kizuri tu, bali kama thamani kubwa.

Na bila shaka, hilo limetokana na Agano la Kale lenyewe. Sio jambo jipya kabisa ambalo Wakristo wa kwanza walikuja nalo. Lakini kama tutakavyoona katika kifungu kinachofuata, sura ya 2, mstari wa 5 hadi 11, tutaona kwamba limejumuishwa katika utu wa Yesu Kristo.

Na kwa hivyo anatarajia atakachosema hapo. Sasa kwa masikitiko, katika baadhi ya sehemu za utamaduni wetu leo, unyenyekavu bado ni sifa ambayo haipo. Na unafikiria kuhusu hamu ya asili ya kibinadamu ya kutaka kujikweza, kutaka watu wakufikirie kwa heshima.

Na hujitokeza kwa njia nyingi tofauti. Na wakati mwingine ni jambo lisiloeleweka sana. Nadhani tunahitaji kujihadhari na ukweli wa kiburi.

Kwa sababu, unajua, moja ya mambo ambayo Agano la Kale linasema, na Agano Jipya linayaelewa, ni kwamba Mungu huwapinga wenye kiburi, lakini huwapa neema wanyenyekavu. Kwa hivyo Paulo anazungumzia kuhusu kuwaangalia wengine. Anadhani kwamba tutafuata mambo yetu wenyewe.

Na hatimaye, hii inahitaji vitendo vya kujitoa mhanga. Hili si rahisi. Namaanisha, msemu wenyewe tu, kujitoa mhanga, unakuambia unaacha kitu.

Au unaacha kitu ambacho labda, kwa namna moja, ni chako kwa manufaa ya wengine. Na hiki ni kitu ambacho kinapaswa kuwa sifa ya maisha ndani ya mwili wa Kristo. Na hiki kinapaswa kuwa kitu ambacho kinapaswa kututambulisha kama waumini, kwa sababu, kama tutakavyoona katika Wafilipi 2, mistari ya 5 hadi 11, ambacho kimejidhihirisha katika utu wa Kristo mwenyewe.

Sawa, kwa hivyo, tukirudi kwenye picha kubwa, ni nini jambo la msingi, ni wazo gani kubwa kutoka kwa kifungu hiki? Nitasema kwa urahisi. Lazima tuongeze furaha yetu. Mungu anaita kupitia kifungu hiki ili kuongeza furaha yetu.

Na katika kifungu hiki, tutaona kwamba, kimsingi, kuna vipengele viwili katika hili. Kwanza, tunaongeza furaha yetu kwa kupata faida za injili. Mojawapo ya njia tunazopata furaha, ambazo tunazidisha furaha yetu, ni kwa kujikumbusha, kutafakari, kuzungumza, kujadili, kuomba kikamilifu, kutafakari yale ambayo Mungu ametufanyia katika Kristo, na faida tunazopata kupitia hilo.

Na kumbuka, alikuwa ametupa nne kati ya hizo moja kwa moja nje ya lango hapa. Kutia moyo katika Kristo, faraja kutoka kwa upendo, ushiriki katika Roho, upendo, na huruma.

Hayo yote ni mambo halisi ambayo tayari tunayo kwa sababu ya yale ambayo Mungu ametutendea, na hayo yanapaswa kuwa chanzo cha furaha.

Na kisha pili, tunazidisha furaha yetu kwa kufuata umoja katika kuwahudumia wengine. Tunazidisha furaha yetu kwa kufuata umoja katika kuwahudumia wengine. Tunajaribiwa kufikiri kwamba njia ya kuelekea furaha ni sisi kukusanya vitu au uzoefu au huu unaotulenga sisi wenyewe.

Na bado, kile Paulo anachotuambia hapa ni kwamba njia ya kufikia furaha ya juu zaidi kwa kweli inazingatia wengine . Kwamba njia ya kufikia furaha inapatikana katika upendo wa kujitolea na huduma kwa wengine, ambayo ni kinyume sana cha kitamaduni. Ilikuwa kinyume cha kitamaduni wakati huo; sasa ni kinyume cha kitamaduni.

Na mradi tu Kristo atakawia, nina uhakika itabaki kinyume na utamaduni . Kwa hivyo hiyo ndiyo picha kubwa. Tumalizie kwa kufikiria matumizi fulani.

Kwanza, fikiria au uelewe. Tuanze na kuelewa kweli kwamba tumeamriwa kutafuta furaha. Tena, nadhani wakati mwingine tuna mtazamo huu kuhusu Mungu kwamba yeye ndiye furaha ya ulimwengu, na hataki tufurahi au tuwe na furaha.

Na kwamba kila kitu kinapaswa kuwa kigumu sana . Na hiyo ni kutoelewa Mungu ni nani na anachokusudia kwetu. Na kwa hivyo ni sawa kwetu kufuata furaha.

Tatizo letu, tena, ni kwamba tunalitafuta katika sehemu zisizofaa. Amini. Tunaamini kwamba furaha ya kweli hutokana na maisha ya upendo wa kujitoa mhanga kama wa Kristo kwa ajili ya wengine.

Kwa hivyo ni jambo moja kufikiria, sawa, natakiwa kutafuta furaha, natakiwa kuiongeza. Lakini basi, kuamini njia ya kuelekea huko ni upendo wa kujitolea kwa wengine. Huo ni mpito, mabadiliko, kwa kweli, ambayo yanapaswa kutokea mioyoni mwetu.

Tatu, hamu au hisia. Kutamani kuhisi upendo wa kweli kama wa Kristo kwa wengine. Na tunapozungumzia wazo la furaha, tunahitaji kisisitiza, bila shaka, kwamba furaha ni kitu ambacho ni cha kina zaidi kuliko aina ya furaha ya juujuu.

Kwa sababu Paulo huzungumzia mara kwa mara kuhusu furaha hata katika mazingira magumu na magumu sana. Kwa hivyo furaha haiwezi kutegemea, hatimaye, jinsi hali zetu zilivyo, au kinachoendelea katika maisha yetu. Lazima iwe na mizizi katika kitu kirefu zaidi kuliko hicho.

Na kwa hivyo linapokuja suala la kile tunachopaswa kutamani, kile tunachopaswa kuhisi, tunahitaji kumwomba Bwana akuze ndani yetu upendo wa kweli kama wa Kristo kwa wengine. Sasa, nataka kuwa wazi: wakati mwingine unaweza kumsikia mtu akisema, vema, ikiwa hatujisikii kufanya jambo fulani, basi Mungu hataki tufanye. Hili ni wazo kwamba hataki tutii wakati hisia zetu haziendani nalo.

Na hilo si la kibiblia tu. Hilo si la kibiblia. Bila shaka, katika ulimwengu bora, mioyo yetu na matendo yetu yanaendana na utii.

Lakini najua kutokana na uzoefu wangu mwenyewe kwamba nina nyakati nyingi ambapo inanibidi kufanya uchaguzi wa nia ya kutii wakati hisia zangu haziendani na kile ambacho Mungu anataka. Sitaki kufanya kile ambacho Mungu anasema nifanye, lakini mimi hukifanya hata hivyo. Na unajua kinachovutia? Mara nyingi ninachogundua ni kwamba ninapofanya kitendo hicho cha utii, Mungu hulinganisha hisia zangu ninapofanya hivi, au baada ya ukweli.

Na kwa hivyo hatuwezi kuwa watumwa wa , sawa, ikiwa sijisikii kufanya jambo fulani, basi sitatii. Sio hivyo. Na kwa hivyo tunafikiria wazo hili la, sawa, sihisi upendo huu wa kweli kama wa Kristo kwa watu wengine.

Basi, hilo ni jambo la kuomba Mungu akupe. Lakini hilo si kisingizio cha kuacha kuonyesha matendo yanayoonekana ya upendo kwa wale walio karibu nawe. Ikiwa sisi ni waaminifu, na wewe uko kanisani kwa muda wa kutosha, baadhi ya watu ni wagumu zaidi kuwapenda kuliko wengine kwa sababu mbalimbali.

Na si kama Mungu anavyosema, oh, sawa, haiwezekani kumpenda . Nitakupa ujumbe kuhusu hilo. Hapana.

Anasema, jifie, onyesha upendo kwa mtu huyo, na labda Bwana atakupa aina hiyo ya hamu na hisia njiani. Mwishowe, fanya hivyo. Ningependekeza kutambua tendo moja linaloonekana la upendo wa kujitoa mhanga unaoweza kufanya kwa ajili ya mtu mwingine wiki hii.

Sio lazima hata iwe ishara kubwa, lakini haswa kumtambua na kusema, ni nani mtu ambaye ningeweza kumbariki wiki hii kwa kufanya kitu kinachonigharimu kitu - wakati, nguvu, labda hata pesa - ili kuwa baraka au kukidhi hitaji la mtu mwingine. Kwa hivyo huo ndio ujumbe wa Paulo hapa katika Wafilipi 2:1-4. Na hiyo itaandaa msingi wa kile tunachokiona hapa katika sura ya 2:5-11, kinachoitwa Wimbo wa Kristo. Na hiyo ndiyo tutakayojadili katika kipindi chetu kijacho.

Huyu ni Dkt. Matthew S. Harmon katika mfululizo wake kuhusu Wafilipi, Furahini katika Injili ya Yesu Kristo. Huu ni kipindi cha 6, Furaha Iliyotokana na Maisha ya Pamoja Yaliyotokana na Injili. Wafilipi 2:1-4.